

ပိုးကျော
ကျန်ဆန်တော်တို့လူ

ငါတို့ သည် လက်ရှိပစ္စက္ခဘဝ၏ စာမျက်နှာများကို ပြောကြားဖွင့်ဆို
နေကြသလို ငါတို့ ချီတက် လာခဲ့ကြသော ကန္တာရခရီးကြမ်းကြီး၏ ဝေး
လံသီခေါင်သော မှုန်ရီဝေဝါး အတိတ်သမိုင်း စာမျက်နှာ များကိုလည်း
ပြန်လည်သတိရမိကြရန် ဤစာမျက်နှာများကို ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤနှစ် ရာသီဥတု ဆိုးရွားသည် ။ ချမ်းအေးမှုသည် ရိုးတွင်းခြင်ဆီထိ
စိမ့်ဝင်လာသည် ။ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အသွေးအသားများ သည် ပင် အေးခဲ
သွားပြီလား ထင်ရသည် ။ ထို့ကြောင့် ညီလေး ညီမလေးတို့ ကို လူကြီး
ကိုယ်ပေါ်က ချ၍ မရ။ အမိအဖ အဘွားတို့ ကိုယ်ပေါ်က ချလိုက်သည် နှ
င့် အထိတ် တလန့် အော်ငိုကြသည် ။ လူကြီးများ ၏ ကိုယ်ငွေ့ကြောင့်
သာ သူတို့ နှစ်ဦး အသက်ရှင်လာကြသည် ။

ငါတို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်သည် လည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ပွေ့ဖက်၍ အိပ်ကြရသည် ။ အစ်ကိုကြီး အစ်ကိုလတ်နှင့် ငါတို့ သုံး
ယောက်သည် အလယ်နေရာကိုလုရင်း မိုးလင်းခဲ့ရသော အအေးညကို
ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြရသည် ။

အမိအဖ အဘွားနှင့် ညီလေး ညီမလေးတို့ လည်း ငါတို့ ကဲ့သို့ အ
အေးဒဏ်ကို အလူးအလဲခံစားခဲ့ ကြရသည် ။ ချမ်းလွန်း၍ မေးရိုက် သွား
ခတ်သံများကို အမှောင်ထဲတွင် တစ်ညလုံးကြားနေရသည် ။ ဟေမန္တ၏
အေးစိမ့်ချမ်းရှုလာမှုသည် အားလုံးကို နှိပ်စက်ကလူပြုနေလေပြီ။

ဟေမန္တ၏ ရာသီဥတုဆိုးရွားမှုကြောင့် အပြင်ကို လုံးဝမထွက်နိုင်ကြ
။ အစာရေစာ ထွက်မရှာဝံ့ ကြ။ နှင်းမုန်တိုင်းကြီး၏ တစ်ဟည်းဟည်း

အော်ဟစ်ခြိမ်းခြောက်နေသံကို တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ကြားနေမြင်နေရသည်။ ။ ဂူဝကို လေနှင့် ပါလာသော နှင်းခဲနှင်းဖတ်များ သည် ဂူဝပိတ်သွားတော့မလား ထင်နေရသည်။ ။

ထိုကာလတွင် နောင်သောအခါ၌ နေလုံးနေဝန်းဟု သမုတ်ပြောဆိုကြမည့် အရာဝတ္ထုကို ငါတို့ တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးကြရသေး။ လဆိုသည် မှာ ကား ဝေလာဝေးပင်။ အေးခဲမာကျောနေသော ငါတို့ ကမ္ဘာ့ကန္တာရ ရေခဲပြင်ကြီးကို နှင်းမှုန်နှင်းဖတ် နှင်းခဲနှင်းလုံးများကသာ မင်းမှုဖုံးလွှမ်းထားသည်။ ။ နေ့တစ်နေ့ဟု နောင်တွင် သမုတ်ပြောဆိုကြမည့် ကာလ၏ လေးပုံသုံးပုံမှာ အေးခဲစိမ့်ချမ်းနေသော အမှောင်ထုထဲ နစ်မြုပ်နေသည်။ ။

ကမ္ဘာတန်ဆာကြီး၏ နိယာမဆို၍ ငါတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အလင်းနှင့် အမှောင် နှစ်ခုသာရှိသည်။ ။ ရေမရှိ၊ မဟာပထဝီမြေသား မရှိ။ နှင်းဖုံးကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်တန်းများ နှင့် နှင်းဆောင်းတောင်တန်းမြင့်များ သာ ရှိသည်။ ။ သစ်ပင်ပန်းမန်ဆိုသည် ကိုလည်း ငါတို့ မကြားဖူး၊ မမြင်ဖူးကြသေး။ ကျေးငှက်သာရကာ ဆိုသည် က ဝေလာဝေး။ ဤမျှကြမ်းတမ်းသော အေးခဲမှောင်မည်း ကမ္ဘာကြီး ထဲတွင် သက်နပိုးမွှားသတ္တဝါကလေးများ အသက်ရှင်သန်ရန် ဘယ်လိုမှ တွေးမရသော နေရာမျိုး။

ငါတို့ မိသားစု ဝမ်းဗိုက်အားလုံး ပြားချပ်နေကြ၏။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကြောင့် မျက်လုံး ထဲက ဒေါသရောင်လျှံတွေ ဖြာထွက်လာကြသည်။ ။ အမိနှင့် အဖကိုကြည့်၍ ငါကြောက်လာသည်။ ။ နောက်ဆုံး အစားအစာဖြစ်သော သားကောင်ကုန်သွားခဲ့သည် မှာ သုံးလေးရက်ရှိသွားလေပြီ။ သားကောင်၏ အရေခွံနှင့် အရိုးနုများ ပင် မရှိတော့။

အရိုးရင့်မာများကို အာသာပြေ ကိုက်ဝါးနေကြရသဖြင့် သွားဖုံးပေါက်ကာ သွားများ လည်း နာ လာပြီ။ ငယ်ရွယ်နုနယ်သေးသော ညီလေး ညီမလေးတို့ ကို ကြည့်နေကြသော အမိအဖတို့ အကြည့် သည် ကြမ်းကြုတ်လာ၏။ အမိအဖတို့ သည် ညီလေးနှင့် ညီမလေးတို့ ကိုပင် ကိုက်ဖဲ့စားပစ်ကြတော့ မလားဟု ငါ စိုးရိမ်လာသည် ။ အမိအဖတို့ ၏ ဒေါသမျက်လုံးများ သည် မယုံကြည်နိုင်လောက်သော သံသယများကို ဖော်ဆောင်နေကြလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ငါသည် အမိအဖတို့ ၏ လှုပ်ရှားမှုကိုသာ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်နှင့် အကဲခတ်စောင့် ကြည့်နေမိသည် ။ အစ်ကိုကြီးနှင့် အစ်ကိုလေးတို့လို အမိအဖတို့ လွင့်ပစ်လိုက်သော အရိုးမာများကို ကောက်ယူ လုဝါးစုပ်လျက်ရန်ကိုပင် ငါသတိမေ့နေသည် ။ ဝမ်းဗိုက်၏ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကိုပင် အကြောက်တရားက လွှမ်းမိုးထားသည် ။ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုထက် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုက တစ်ကိုယ် လုံး၌ ပျံ့နှံ့နေသည် ။

အဖသည် ရုတ်ခနဲ ထခုန်လိုက်၏။ ငါလန့်သွားသည် ။ ကြောက်ရွံ့၍ ပါးစပ်က အာမေဠိတ်သံ များ ပင် ထွက်သွားသည် ။ အဖသည် သားကောင်တစ်ကောင်ကို ခုန်အုပ်ဖမ်းသလို ငါတို့ တစ်ယောက် ယောက်ကို များ ခုန်ဖမ်းလိုက်ပြီလား။ ထူထပ်ရှည်လျားသော အဖကိုယ်ပေါ်ရှိ အမွေးအမှင်များ သည် ငါ့ကိုယ်ကို လေဟပ်သွားသည် ။

ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်နှင့် ငါအော်မိလိုက်သော အသံနှင့် မတူသည့် အော်သံဟစ်သံများကို အမိအဖ အဘွားတို့ ဆီက ကြားလိုက်ရသည် ။ တစ်စပ်တည်း ပြိုင်တူလိုလိုအော်လိုက်ကြသံသည် ငါတို့ နေ နေကြသော ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးထဲ ဘောင်ဘင်ခတ်သွား၏။ အဖ ခုန်ထွက်သွားရာဆီသို့ ထိတ်လန့်၍ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ဂူဝတွ

င် အလင်းရောက်နေပြီကို မြင်လိုက်ရသည် ။ ပျော်လိုက်ကြသည် ဖြစ်ခြင်း။

ငါတို့ မိသားစုအားလုံး ကျောက်ဂူဝဲဆီသို့ ပြေးထွက်လာကြသည် ။ အလင်း လာပြီဖြစ်သော်လည်း ဂူဝဲအပြင်ဘက်တွင် ပို၍ အေးစိမ့်နေတုန်း။ နှင်းလုံး နှင်းသီးများ လေနှင့် အတူ လွင့်ပါလာနေကြတုန်း။ သို့သော် အလင်းကိုမြင်လိုက်ရသဖြင့် အအေးပင် တဒင်္ဂခဏ သက်သာသွားသလိုပင်။ အလင်းကို မမြင်ရဘဲ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေခဲ့သည် မှာ သုံးလေးရက်ရှိသွားလေပြီ။ အပြင်ထက် မှောင်သော ဂူထဲ အမှောင်တွင် နေနေကြရသည် ကို ငါတို့ ငြီးငွေ့နေကြပြီ မဟုတ်ပါလား ။

ယနေ့မှ ရောက်လာသော အလင်းအားကိုးနှင့် စား၍ ရသော သားကောင်တစ်ကောင်ကို ငါတို့ ရှာဖွေဖမ်းဆီး စားသောက်ရန် ကျောက်ဂူပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျီးကန်းတောင်းမှောက် လိုက်ကြည့် ရှာဖွေ နေကြရသည် ။ ကျောက်ဂူနားပတ်ဝန်းကျင်တွင် မည်သည့် သားကောင်၏ အရိပ် အယောင်ကိုမျှ မမြင်ရ သဖြင့် သားကောင်ရနိုင်မည်ထင်သော တစ်နေရာသို့ ထွက်လာကြသည် ။

ကန္တာရ၏ အေးစိမ့်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သားကောင်ဖမ်းရသည် မှာ သူသေကိုယ်သေလည်း တစ်ခါတစ်ရံ စွန့်စားကြရသဖြင့် သားကောင်လိုက်ရာ၌ အထောက်အကူ မပေးနိုင်ကြသော အဘွားနှင့် ညီငယ် ညီမငယ်တို့ကို အဘွားနှင့် ဂူဝဲနား၌ နေရန် အဖက ပြောသဖြင့် အဘွားနှင့် ညီငယ် ညီမငယ်တို့ ကျန်နေရစ်ကြသည် ။ ငါတို့ ကား သားကောင်ရှာရန် ရေခဲသတ္တရဘန်သို့ ထွက်လာကြသည် ။

ချမ်းစိမ့်အေးခဲသော နှင်းမုန်တိုင်းကြီးကြောင့် ဂူထဲအောင်းနေခဲ့ကြရ

သော ကပ်နှောင်းသတ္တဝါ ကြီးများ သည် လည်း ငါတို့ မိသားစုကဲ့သို့ အလင်းထဲတွင် အစာအာဟာရရှာဖွေရန် လျှောက်သွားနေကြ သည် ကို နှင်းမှုန်ထဲ ဝိုးတဝါးမြင်နေကြရသည်။ ။ အတောင်ရှိသော ကပ်နှောင်းငှက် ရိုင်းကြီးများ သည် ကောင်းကင်ပေါ် ပျံဝဲနေကြသည်။ ။ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကောင်းကင်ပေါ် ပျံဝဲ ရင်း ငယ်သူကို ကြီးသူက ထိုးဆိတ်ကိုက်သတ်နေကြသည်။ ။

ခြေနှစ်ချောင်းရှိသူ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသူတို့ ကလည်း ရေခဲပြင်ထဲ လျှောက်သွား၍ အစာ အာဟာရကို ရှာနေကြ၏။ ငယ်သူကို ကြီးသူတို့ က လိုက်ကိုက်သတ်ဖြတ်၍ စားသောက်နေကြ၏။ ဤရေခဲပြင်ကန္တာရ တွင် မျိုးတူဇာတ်တူဟု ခွဲခြားခြင်း အလျဉ်းမရှိ။ ငယ်သူကို ကြီးသူက လိုက်ကိုက် စားသောက်ရခြင်းမှာ ဤကန္တာရကြီး၏ ဥပဒေသဖြစ်သည်။ ။

အမှန်က ငယ်သူကိုသာ ကြီးသူတို့ က ကိုက်သတ်စားသောက်နေကြ သည် မဟုတ်။ ရွယ်တူ အချင်းချင်း၊ မျိုးတူအချင်းချင်းကလည်း မနိုင်သူ ကို နိုင်သူက သတ်ဖြတ်စားသောက်နေကြသည် သာ။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင် အကာသ၌ လည်းကောင်း၊ မြေပြင်၌ လည်းကောင်း ယနေ့လို နှင်းမုန်တိုင်းကြီး စဲသွားပြီး အလင်းဝိုးတဝါးရှိသောနေ့မှာ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကိုက်သတ် စားသောက်နေကြသည် ကို တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာ၊ ကောင်းကင်နှင့် ရေခဲပြင်တို့ မှာ မြင်နေတွေ့နေ ကြရသည်။ ။

သားကောင်ရှာရန် သားကောင်လိုက်ရန် ထွက်လာကြသော ငါတို့ မိသားစုသည် လည်း ရေခဲပြင် ပေါ်၌ မရပ်မနား လျှောက်နေကြရသည်။ ။ ခြေလှမ်းမပျက် လျှောက်နေကြရသလို မျက်လုံးများကလည်း သားကောင်များကို ရှာဖွေစူးစမ်းလျက် ရှိနေကြသည်။ ။

ရေခဲဦးပေါင်း ဆောင်းထားသော ကျောက်ဆောင်တစ်ခုအလွန်တွင်
ဝံပုလွေမိသားစုတစ်အုပ်နှင့် ရှေ့ဆုံမိကြသည်။ ဝံပုလွေမိသားစုမှာ ငါ
တို့ မိသားစုထက် ကောင်ရေများ ၏။ ငါတို့ အမိအဖ နှစ်ဦးစလုံး ခြေလှ
မ်းတုံ့လိုက်ကြသည်။ ထိုအခါ ငါတို့ ညီအစ်ကို သုံးယောက်သည် လည်း
ချက်ချင်း ရပ်လိုက်ကြ သည်။

အင်အားများ သော ဝံပုလွေမိသားစုသည် ငါတို့ မိသားစုကို မြင်သ
ည် နှင့် မာန်ဖီဟိန်းဟစ်ကာ တရကြမ်း ပြေးလိုက်လာကြသည်။ ဖြူဖွေး
ရှည်လျားသော သွားစွယ်များ သည် နှင်းမှုန်ဝိုးတဝါးထဲ၌ပင် ဖွေးဖွေးလှ
စ် အရောင်ထွက်နေသည်။ ငါသည် ပြေးလိုက်လာကြသော ဝံပုလွေအုပ်
ကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်ကာ ကြောက်ရွံ့နေသည်။ အမှန်က ငါ
သာမဟုတ် ငါ့မိငါ့ဖနှင့် ငါ့အစ်ကိုတို့ ကလည်း ဝံပုလွေ ကြီးတွေကို
ကြောက်ကြသည် သာ။

ထို့ကြောင့် လည်း ငါတို့ မိသားစုသည် များ ပြားသော ဝံပုလွေမိသား
စုအုပ်ကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ရန် မဝံ့ကြ။ ပြေးလိုက်လာကြသော ဝံပုလွေ
အုပ်ကြီးသည် မုချတိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ရန် လိုက်လာနေကြ သည် ကို သိ
လိုက်သည် နှင့် နောက်ပြန်လှည့် ထွက်ပြေးကြသည်။ အမိအဖတို့ နှင့်
အတူ ငါတို့ ညီအစ်ကို သုံးယောက်သည် အမိအဖတို့ နှင့် ဖဝါးထပ်ချပ်မ
ကွာ ပြေးလိုက်နေကြရသည်။ ဝံပုလွေကြီးတို့ ၏ ဟောဟဲ ... ဟောဟဲ
... အသက်ရှူမောဟိုက်သံသည် ငါ၏ နားထဲတွင် အကျယ်လောင်ဆုံးဖြ
စ်သည်။ နားစည်ကွဲထွက်သွားမလားပင် ထင်ရသည်။

ငါတို့ မိသားစုသည် နှင်းဦးပေါင်း ဆောင်းထားသော ရေခဲဖုံးကျော
က်တောင်ပေါ် အသက်လု၍ ပြေးတက်နေကြရသည်။ နှင်းမုန်တိုင်းကြီး
တိုက်ခတ်သွားသည် မှာ မကြာသေးသဖြင့် သိပ်သည်းမှု နည်းနေသေး

သော ရေခဲနှင်းမြုပ်ထဲ ခြေနှင်းပြေးကြရသည် မှာ မသက်သာလှ။ ရေခဲ ပုံကျံသဖြင့် ရှေ့ခြေ နောက်ခြေ နှစ်ချောင်းကို အားစိုက်၍ ဆွဲနုတ်ပြေးကြရသည် ။ ရေခဲတောင်ပေါ်၌ ယခင်က သွား လာလေ့ သာ မရှိခဲ့လျှင် ဝံပုလွေတို့ ၏ အစာ ဖြစ်သွားနိုင်သည် ။

ဤကန္တာရ၌ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ရာတွင် သူ မတူအောင် သရဖူ ဆောင်းထားသော ဝံပုလွေ ကြီးများ သည် အစာအာဟာရနှင့် ထပ်ချပ်မ ကွာ ငါတို့ မိသားစုနောက်ကို ပြေးလိုက်လာနေကြသည် ။ ဝံပုလွေများ သည် ငါတို့ ၏ ခြေရာအတိုင်းပင် ညာသံပေး၍ လိုက်လာနေကြတုန်း။

အဖသည် နှင်းကျီးပေါင်းတက်နေသော ကျောက်နံရံမတ်စောက်တစ် ခုအပေါ်သို့ ဦးစွာ လွှားခနဲ ခုန်တက်လိုက်သည် ။ အဖနည်းတူ နှစ်ရပ် ကျော်မြင့်သော ကျောက်နံရံကို အမိလည်း ခုန်တက်သွား သည် ။ သို့ သော် ငါတို့ ညီအစ်ကို သုံးယောက်မှာ ချက်ချင်း ခုန်မတက်နိုင်ကြ။ အစ် ကိုကြီးက ကြောက်ရွံ့ စောနှင့် တစ်ကြိမ်ခုန်လိုက်ရာ ကျောက်စွန်းတစ်ခု အပေါ် လက်ကိုင်မိသွားပြီး တွဲလောင်းကြီးဖြစ်နေ သည် ။

တောင်အောက်က ပြေးတက်လိုက်လာကြသော ဝံပုလွေအုပ်က ကျောက်ထရံစောင်းနှင့် နီးလာ ပြီ။ အစ်ကိုလေးနှင့် ငါသည် လည်း ကြောက်ကြောက်နှင့် အမိအဖတို့ ရှိနေရာသို့ ခုန်တက်လိုက်ကြသည် ။ သို့သော် ကျောက်စွန်း ကျောက်ချွန် တစ်ခုခုကိုမှ လက်လှမ်းမမီသဖြင့် ပြုတ်ကျလာကြ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ကျောက်စွန်းတစ်ခုကို လက်ဆုပ် ကိုင်မိပြီး တွဲလောင်းကြီးဖြစ်နေသော အစ်ကိုကြီးကို အဖက ငုံ့ဆွဲ လှမ်း တင်သွားသည် ။ အစ်ကိုကြီးက အမိအဖတို့ နည်းတူ ဝံပုလွေကြီးတို့ ၏ အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးသွား ပြီ။

ငါတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှ အမိအဖတို့ ကို ကူညီရန် အော်ဟစ်အ

ကူအညီတောင်းကာ ဆတ်ဆတ်တုန်နေကြသည်။ ။ အမိနှင့် အဖတို့ သည် ခါးချိုးခေါင်းငုံ့ကာ သူတို့ ၏ လက်တစ်ဖက်စီကို တွဲလောင်းချပေးထားကြသည်။ ။ ငါသည် အမိ၏ လက်ကို ခုန်ဆွဲလိုက်သလို အစ်ကိုလေးကလည်း အဖ၏ လက်ကို ခုန်ဆွဲကိုင်လိုက်နိုင်သည်။ ။ ထိုအခါမှ ငါတို့ နှစ်ယောက်သည် အမိအဖနှင့် အစ်ကိုကြီးတို့ ရှိရာ ကျောက်ထရံထိပ်ပေါ်ရောက်လာကြရသည်။ ။

ငါတို့ အပေါ်သို့ရောက်၍ လက်မတင်ရုံလေးတွင် ဝံပုလွေအုပ်သည်လည်း ငါတို့ အောက် အပြေး ရောက်လာကြသည်။ ။ ငါတို့ ခုန်တက်ပြေးသွားကြသည် ကို မြင်လိုက်ကြသော ဝံပုလွေအုပ်သည် လည်း ငါတို့ ကို သတ်ဖြတ်စားသောက်နိုင်ရန် ကျောက်နံရံကို ကုတ်ခြစ်ခုန်တက်နေကြသည်။ ။ သို့သော် တစ်ကောင်မှ အပေါ်သို့ရောက်မလာ။ အားလုံး အောက်သို့သာ ပြန်ပြန်ကျသွားကြသည်။ ။

သူတို့ ၏ လေးဘက်ထောက်အခုန်သည် ငါတို့ ၏ မတ်တတ်ရပ် အခုန်အမြင့်ကို မမီနိုင်။ ထိုအခါ သူတို့ သည် ငါတို့ ကဲ့သို့ မတ်တတ်ရပ်ကြသည်။ ။ ငါတို့ ခုန်သလို ခြေကိုကွေး၍ ငါတို့ ဆီရောက်ရန် အကြိမ် ကြိမ်ခုန်နေကြသည်။ ။ ကျောက်ချွန်ကျောက်စောင်းတို့ ကို လှမ်းဆွဲကြသည်။ ။ သို့သော် တစ်ကောင်တလေ သော ဝံပုလွေကမှ ကျောက်စွန်းကျောက်ချွန်တို့ ကို မကိုင်မိဘဲ ပြန်ပြန်ပြုတ်ကျနေကြသည်။ ။ သူတို့ ၏ လက်သည် ငါတို့ လက်လို ကျောက်စွန်းကျောက်ချွန်များကို မြဲမြဲမကိုင်နိုင်ကြ။ ။ ငါတို့ ထက် လက်ချောင်း ခြေချောင်းတိုသော သူတို့ သည် ဘယ်လိုမှ ငါတို့ ၏ အစွမ်းကို မမီနိုင်ကြ။

သို့သော် ဝံပုလွေများ သည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု၏ စေ့ဆော်ချက်နှင့် အတူ လက်မလျှော့ကြ သေးဘဲ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် မတ်တတ်

ခုန်လိုက်၊ လေးဘက်ထောက် ခုန်လိုက်နှင့် ငါတို့ အောက် တွင် မျက်စိ
နောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်နေကြသည်။ ။

သည် လိုနှင့် တစ်ကောင်သော ဝံပုလွေကြီးသည် ဘယ်ကဘယ်လို န
ည်းရသွားသည် မသိ။ အကြိမ်ကြိမ်ခုန်နေရင်းက ငါတို့ ရှိရာ ကျောက်စ
န်းတစ်ခုတွင် စောစောက အစ်ကိုကြီး တွဲလောင်းဖြစ်နေ သလို လာဖြစ်
နေသည် ။ ငါတို့လို လက်ချောင်းမရှည်သော်လည်း လက်သည်းရှည်
သော ဝံပုလွေကြီး သည် သူ၏ သန်မာသော လက်သည်းနှင့် ပြန်ပြုတ်မ
ကျရန် အတင်းတွယ်ကပ် ကုတ်ခြစ်ထားသည်။ ။

ထိုဝံပုလွေကြီးကို အဖသည် လက်တံရှည်ကြီးနှင့် လည်ကုပ်ကို ဆ
တ်ခနဲဖမ်းဆွဲကာ ကျောက်ချွန်တစ်ခုပေါ် တအားကုန် ကိုင်ပေါက်ချလို
က်သည်။ ။ အဖက ကျောက်ချွန်ပေါ် ကိုင်ပေါက် လိုက်သော ဝံပုလွေကြီး
၏ ကိုယ်ကို ဖောက်ကာ ကျောက်ချွန်သည် အပေါ်သို့ပင် တစ်ထွာတစ်မို
က်မက ဖောက်ထွက်လာသည်။ ။

ဝံပုလွေကြီးမှာ ကျောက်ချွန်စူးခံရကာ ညည်းညူအော်ဟစ် ရုန်းကုန်
နေသည်။ ။ သို့သော် သူဘယ်လိုရုန်းရုန်း အဖအထစ်ရှိသော ကျောက်ချွန်
စူးမှ သူ့ကိုယ်လုံး လွတ်ထွက်မသွား။ သွေးတွေ အိုင်ထွန်းနေသည် ကို အ
မိအဖတို့ က ငဲ့ကြည့်၍ ခဏတော့ မင်တက်မိသွားကြ၏။ အဖက ဝံပု
လွေကြီးကို ကိုင်ပေါက်စဉ်ကမူ ကျောက်ချွန်ရှိရာသို့ တမင်ရည်ရွယ်ချက်
နှင့် ကိုင်ပေါက်လိုက်ခြင်း မဟုတ်။ ထိတ်လန့်တကြားနှင့် ရမိရရာ ဖမ်း
ဆွဲပြီး ရေခဲပြင်မှာ သားကောင်ကို ဖမ်းသတ်ကိုင်ပေါက်နည်းအတိုင်း ကို
င်ပေါက်ခြင်းသာ။ ထို့ကြောင့် လည်း သူကြောက်ကြောက်နှင့် ရမိရရာ
ဦးတည်ရာမဲ့ ကိုင်ပေါက်ခါမှ ဝံပုလွေကြီးကိုယ်ပေါ်က ကျောက်ချွန်ကြီး
တစ်ခု ဖောက်ထွက်လာသည် ကို မြင်ရသောအခါ အံ့အားသင့် သွားပုံရ

သည် ။ ထိုမတော်တဆအဖြစ်ကို အဖဿာမဟုတ် ငါတို့ အမိနှင့် တကွ အားလုံးအံ့ဩသွားကြ သည် ။ ယခင်ကမူ ရေခဲပြင်၌ အကြိမ်ပေါင်းမရေ မတွက်နိုင်အောင် သားကောင်ကိုလိုက်ဖမ်းပြီး ရေခဲပြင် တွင် သားကောင်သေသွားအောင် တဖုန်းဖုန်း ကိုင်ပေါက်ခဲ့ကြသော်လည်း ဤအဖြစ်မျိုး လိုကား တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးပေ။

ထိုဦးစီးခေါင်းဆောင် ဝံပုလွေကြီး၏ ကျောက်တောင်ပေါ်က အဖြစ်ကို မမြင်မတွေ့နိုင်ကြသော် လည်း ထိုဝံပုလွေကြီး အသက်ငင်အော်ဟစ်သံကြောင့် ကျောက်တောင်အောက်က ဝံပုလွေများအားလုံး ပြန်ပြေးသွားကြသည် ။

သူ့ကိုယ်ပေါ် စူးနစ်ဝင်နေသော ကျောက်ချွန်ကြီး လွတ်ထွက်သွားအောင် ထ မခုန်နိုင်သော ဝံပုလွေကြီးသည် ညည်းတွားရင်း သေသွားလေသည် ။

ဝံပုလွေကြီး သေသွားသောအခါ အမိအဖတို့ သည် ဝံပုလွေကြီးကိုယ်ပေါ် ဖောက်ထွက်နေသော ကျောက်ချွန်ဆူးကြီးကို မဝံ့မရဲ ကိုင်ကြည့်ကြသည် ။ ကျောက်ချွန်ဆူးကြီးမှာ ဝံပုလွေကြီး၏ ကိုယ်လုံး ကြီးကိုသာ ဖောက်ထွက်နိုင်သည် မဟုတ်။ ငါတို့ မိသားစုထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်သည် လည်း ဝံပုလွေ ကြီးကဲ့သို့ တစ်ဦးဦးဆီ၌ ကိုင်ပေါက်ခံရလျှင် ငါတို့ ကိုယ်ကိုလည်း ဤကျောက်ချွန်ဆူးသည် ထုတ်ချင်းခတ် ဖောက်ထွက်နိုင်မည်သာ။

ကျောက်ချွန်ကြီးကိုကြည့်၍ အမိအဖတို့ သည် အံ့အားသင့်နေရာမှ ဝံပုလွေကြီးကိုယ်ခန္ဓာကို ဝိုင်းဆွဲကြသည် ။ ဦးခေါင်းနှင့် လက်တို့ မှ ငါတို့ ညီအစ်ကိုလည်း ဝိုင်းကူဆွဲကြသည် ။ ဖြင်းဖြင်းမြစ်မြစ် မြည်ကာ ဝံပုလွေကြီး၏ အောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးသည် နှစ်ခြမ်းကွဲသွားလေသည် ။

သွေးတွေမှာ ရေခဲ ဦးပေါင်းဆောင်းထားသော ကျောက်တောင်ထိပ်တွင်
ရဲရဲနီသွားသည် ။

ငါတို့ အားလုံး အံ့သြပြီးရင်း အံ့သြရင်းဖြစ်ကြရသည် ။ ဤကျောက်
ချွန်သည် ဝံပုလွေကြီး၏ ကိုယ်ကို ထိုးဖောက်နိုင်ရုံသာမက ကျောက်ချွန်
၏ ဘေးမှ ကျောက်စောင်းထက်ထက်သည် လည်း ဝံပုလွေကြီး၏ ဝမ်းဗို
က်ကို ခွဲစိတ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိလေသည် ။ ဤကျောက်ချွန်ဆူးရှပ်သည် အစွ
မ်းသတ္တိ ရှိပေစွ။

ယခင်က ငါတို့ မိသားစု သားကောင်ကို သတ်စားခဲ့ကြသည် မှာ မြေ
ပြင်၌ ကိုင်ပေါက်ဖိသတ် ၍ သာ ကိုက်သတ်စားခဲ့ကြ၏။
ယခုလိုအဖြစ်မျိုးနှင့် အံ့သြဖွယ်ရာ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးခဲ့ကြ။ ထို့ကြောင့်
လည်း အဖသည် ထိုကျောက်စောင်းနှင့် သူ့လက်မောင်းကို ထိစမ်းကြည့်
သည် ။ ကျောက်စောင်းသည် ဝံပုလွေကြီး၏ ဗိုက်ကိုသာ ထိဝင်ဖောက်
ထွက်လာနိုင်သည် မဟုတ်။ အဖ၏ လက်ကိုလည်း ထိရှုစူးဝင် နိုင်လေ
သည် ။

ငါတို့ သည် ဤကျောက်ချွန် ကျောက်စောင်းရှပ်ကို အလွန်သဘော
ကျကာ ဝံပုလွေအသေကောင် ကြီးအား ကျောက်ချွန်ကျောက်စောင်းပေါ်
အကြိမ်ကြိမ်ကိုင်မြှောက်ကာ တအားရိုက်ချ၍ ဝံပုလွေ
အသေကောင်ကြီးအား အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်သွားအောင် ကျောက်ချွ
န်ကျောက်စောင်းတို့ နှင့် တိုက်ဖြတ်လှီးဖဲ့ကြည့်ကြသည် ။ ဝံပုလွေကြီး
၏ အသည်းနှလုံးကလီစာများကို စားရင်း ဝံပုလွေကြီး ၏ အသားကို
ကျောက်စောင်းနှင့် အကြိမ်ကြိမ် လှီးဖြတ်ကြပြန်သည် ။ ထို့နောက်မှာ
အစွမ်းထက်လှ သော ဤကျောက်ချွန်ကျောက်ချပ်ကို သားကောင်လိုက်
ရာ၌ အသုံးပြုရန် ကြံဆတွေးတောလာ ကြသည် ။

သည် လိုနှင့် ငါတို့ သည် ကျောက်ချွန်ဖြစ်အောင် ကျောက်စောင်း
ကျောက်ဆူးဖြစ်အောင် ကန္တာရ ကျောက်ဆောင်များမှ
ကျောက်လုံးကျောက်သားများကို ကောက်သွေး၍
ကျောက်လက်နက်များကို ပိုင်ဆိုင်လာကြလေ၏။ နောင်တွင် ကျောက်
လက်နက်များကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှကိုင်ဆောင် ထမ်းသွား၍ သားကောင်
လိုက်တတ်လာကြသည် ။ တောတောင်အနှံ့ လျှောက်သွား၍ သားကော
င်ရှာကြသည် ။ ကျောက်လက်နက်တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်လာကြသဖြင့် ပို၍ လ
ည်း ရဲရင့်လာကြသည် ။ ဘယ်တော ဘယ်တောင် ဘယ်ကန္တာရကို ရောက်
ရောက် ကြောက်စိတ်လုံးဝမရှိကြတော့။
